

Triulet i Enric Casasses

Tira-li l'alè, discmedi, Octubre 2012

Enric Casasses és poeta i assagista. Autor d'una obra extensa, ha rebut el Premi Nacional de Literatura 2012 atorgat per la Generalitat de Catalunya i el premi d'Honor de les Lletres Catalanes al 2020

Tira-li l'alè consta d'onze temes i d'altres cinc fragments de música que anuncien cada part. En cadascuna de les seccions, el poema és la melodia; el text es troba íntimament lligat a la música. La varietat de sonoritats es dibuixen en cadascuna de les parts i l'amalgama de colors reforça les diverses idees poètiques.

Si els dos quadres són imatges estàtiques en què es descriuen ambients fixes i on ambdós poemes pateixen un desplaçament, un pas sobtat d'un espai clar a un moment fosc, les quatre cançons en són l'oposat: els poemes transcorren en un marc on la pulsio de la música els fa anar endavant, en una dinàmica pròpia que és el que configura una cançó.

Els dos cants són odes. En el primer, *Oda a Espanya*, Casasses s'inscriu en una llarga tradició de la poesia catalana i s'adreça a un "tu" que representa molt més que allò que el seu nom indica. És un cant del adéus a tot allò que subjuga. En canvi, en el segon cant es tracta d'un relat, d'una semblança, sobre el vaguejar del "jo" per la vida.

Els dos retalls, com el seu títol assenyala, són trossos de poemes i de músiques que queden despenjats, a mig camí entre la cançó, el quadre i el cant; marginats d'una forma clara. *Tots som bords*, ple de seducció i màgia, és una mena de conjur prosaic per desfer tots els dogmes i *Tot és cara i gest*, sota un mantell sonor argentí i tonant, és com una elogi del magma del qual brolla la vida-amor.

Finalment, amb viulet, la música manifesta el seu gust per les formes obertes i els desplaçaments mètrics. És la introducció musical a un poema quasi aforístic *Pertanyo a la llibertat*, i que és la clau de volta per desxifrar allò que batega eixordadorament en tots els poemes del disc.

Fet i fet, calia que el títol del disc reflectís tant el concepte poètic com el fet musical i se celebrés còndidament aquest casori, d'aquí l'onomatopeia, extreta d'un vers del disc, *tiralilalè*.